

20

LES SITUACIONS 'IRREGULARS' requereixen una atenció adequada

Els Pares sinodals mostraren molt interès a sortir al pas de la difícil situació en què es troben alguns matrimonis que, pel motiu que sigui, no han aconseguit superar algunes dificultats que han posat en risc la continuïtat de la seva unió i, de vegades, han provocat la ruptura.

«L'Evangelí de la família també alimenta les llavors que encara no han madurat, i serveix de base per a la cura de les plantes que s'estan marcint i no han de ser abandonades» (AL 76).

L'afany de descriure allò que és essencialment el sagrament del Matrimoni, i les seves implicacions segons els ensenyaments de l'Església, no han impedit al papa Francesc el reconeixement explícit d'altres formes de matrimoni que són una realitat en altres tradicions religioses i que han de ser respectades.

«Recordant la lliçó de la Bíblia, segons la qual tot fou creat per Crist i per a Crist, els Pares sinodals van recordar que l'ordre de la redempció il·lumina i completa l'ordre de la Creació.

Per tant, el matrimoni natural es comprèn plenament a la llum del seu acompliment en el sagrament: només fixant la mirada en Crist podem conèixer la profunda veritat de les relacions humanes. [...] Aquesta centralitat de Crist ens ajuda a comprendre allò que constitueix el bé dels cònjuges, que inclou la unitat, l'obertura a la vida, la fidelitat, la indissolubilitat i, en el matrimoni cristià, també l'ajuda mútua en el camí vers la plena amistat amb el Senyor.

El discerniment de la presència de les 'llavors de la Paraula' en altres cultures també es pot aplicar a la realitat del matrimoni i de la família. En les diverses formes de matrimoni existents en altres tradicions religioses, hi ha aspectes positius a més dels propis del veritable matrimoni natural, tot i que no és fàcil descobrir-los.

Podem realment afirmar que totes les parelles que vulguin iniciar una nova família que ensenyi als infants a alegrar-se per cada acció que es proposi vèncer

el mal —una família que mostra que l'Esperit és viu i actiu—, seran objecte del nostre agraïment i de la nostra estimació, siguin els que siguin el poble, la religió o el país als quals pertanyin» (AL 77).

No ens ha de sorprendre que, en l'Església mateixa, en ocasions ens trobem amb parelles de fidels que, per motius diversos, no són un reflex fidel del model de matrimoni i de família que reuneix les característiques que, des del punt de vista cristià, poden ser considerades essencials. Aquest és el cas de les parelles que viuen en situacions anomenades *irregulars o imperfectes*.

«La llum de Crist ressuscitat il·lumina totes les persones (cf. Joan 1). L'observació de la realitat amb els ulls de Crist inspira l'acció pastoral de l'Església envers els fidels que simplement conviuen, els qui han contret matrimoni civil i els divorciats tornats a casar.

Seguint la pedagogia de Déu, l'Església mira amb amor els qui participen en la vida eclesial de manera imperfecta: demana per a ells la gràcia de la conversió, els encoratja a fer el bé, a ajudar-se l'un a l'altre amb amor i a servir la comunitat en la qual viuen i treballen.

Quan una parella unida de manera imperfecta aconsegueix una estabilitat notable mitjançant un vincle públic —i es distingeix per un afecte profund, la responsabilitat en l'atenció als fills i la capacitat de superar les proves—, la situació en què es troben pot ser vista com una oportunitat per orientar-la vers la celebració del sagrament del Matrimoni, sempre que això sigui possible» (AL 78).

En aquests casos, és evident que la situació de cada parella requerirà la reflexió oportuna per aconseguir que rebi un ajut que respongui adequadament a cada situació. Aquí Francesc al·ludeix per primera vegada al *discerniment acurat* que sant Joan Pau II ja havia descrit.

«Davant de situacions difícils i famílies ferides, sempre cal recordar el principi general: “Per amor a la veritat, els pastors han de ser conscients que estan obligats a exercir un acurat discerniment de cada situació”.

El grau de responsabilitat no és el mateix en tots els casos, i pot haver-hi factors que limitin la capacitat de decisió. Per tant, mantenint ferma la doctrina de l'Església, els pastors han d'evitar els judicis que no tinguin en compte la complexitat de les diverses situacions, i cal que considerin amb summa atenció com les persones experimenten i pateixen a causa de la seva condició» (AL 79).

- **Quines actituds cal adoptar davant les *situacions irregulars* a les quals el papa Francesc ha al·ludit?**
- **En quins aspectes l'acció pastoral de l'Església ha de canviar per poder atendre aquestes situacions de manera adequada?**